

at Sukkerfabrikationen var et retligt Monopol og et faktisk Monopol. Begge Dele ere urigtige. At det ikke er et retligt Monopol, maa han vide; det er ikke ved Lov forbudt andre at oprette Sukkerfabrikker; det er det, det ærede Medlem og hans Parti ønske, man skal komme til under en eller anden Form. Som det ærede Medlem ved, har man endnu ikke fængslet hverken Lawaetz eller nogen af de andre, som ere ved at oprette nye Sukkerfabrikker. Det er ganske givet, at Sukkerfabrikationen ikke er et retligt Monopol. Men et faktisk Monopol da, som det ærede Medlem sagde? Nej, absolut heller ikke. Jeg staar her med en Udskrift af Statistisk Tabelværk over Indførselen af Sukker. Jeg har dem lige siden den Dag, da De danske Sukkerfabrikker bleve startede i 1874, indtil det sidste Aar, hvorfor der foreligger Oplysning, nemlig 1910, og disse Tal modsige paa det bestemteste, at der skulde være Tale om et faktisk Monopol. I alle disse 37 Aar, som det bliver i det hele, er der, saa vidt jeg i Øjeblikket kan se, 8 Aar, i hvilke der her i Landet er indført et Kvantum Sukker, som er større end 60 Mill. Pund; og disse 8 Aar ligge alle senere end 1900. Altsaa i de 11 Aar siden 1900 er der 8 Aar, i hvilke der har været den højeste Indførsel, som overhovedet har været, siden De danske Sukkerfabrikker bleve dannede som Selskab. Al Tale om, at de skulde være et faktisk Monopol, turde dermed være ude af Sagaen, og følgelig have vi ikke fra vor Side haft nogen som helst Grund til at foretage Overvejelse i Overensstemmelse med vort Programs Udtalelser om Monopolspørgsmaalet.

Jeg maa gentage ganske kort, hvad jeg sagde i Gaar, at det ærede Medlem (Hans Nielsen) i Virkeligheden har vist sig at være fuldkommen renonce paa Argumenter. Han har ikke kunnet sige, hvorfor det, der foreslaas, egentlig skulde ske, og hvad der skulde opnaas derved. Heller ikke i Dag have vi faaet noget at vide derom, men vi have faaet en Hoben Snak om andre Ting. Vi have saaledes hørt, at jeg skulde staa paa det yderste reaktionære Højrestandpunkt i saa Henseende og være en Forsvarer for Sukkerfabrikkerne, Privatkapitalen o. s. v., den gamle Svada, som vi kende saa godt, og som ikke interesserer mig en Smule og ikke har noget med denne Diskussion at gøre. Jeg har været i det Tilfælde i Dag, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som ganske vist er Højremand, har fundet Mening i, hvad jeg sagde; jeg ved ikke,

om det kan tilregnes mig som en Forbrydelse. Den ærede Ordfører har til Fordeel for sine Argumenter i det væsentlige beraabt sig paa det tidligere Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Er det maaske en større Forbrydelse, at en Højremand yder mig sin Tilslutning, end at det ærede Medlem yder en anden Højremand sin Tilslutning? Jeg ser ikke nogen Forbrydelse deri.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Sukkerbeskatningens tunge Ende, som skulde vende opad, synes det ærede Medlem (Hans Nielsen) fuldstændigt at have misforstaaet, hvad Tanken var med mine Udtalelser herom. Sagen var, at jeg tænkte paa, hvorledes Virkningen vilde blive, dersom det ærede Medlem havde faaet sine Principper gennemført. Vi vare jo i Virkeligheden ikke uenige om Sagen, hans Tale vare ganske de samme som mine, og jeg forstaar derfor ikke, hvorfor vi skulde diskutere Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af Hørups Udtryk; thi var det et Paradox af Hørup, maa det ogsaa være det af det ærede Medlem, naar han har samme Anskuelse. Jeg tror, Hørups Udtalelse er rigtig; jeg har brugt den ud fra den Betragtning, at den var rigtig; derudfra paaviste jeg, at det Tilskudssystem, som det ærede Medlem vil etablere, nemlig dette System, at Staten skal give Tilskud for at opretholde lave Sukkerpriser — det bliver nemlig Mening — kommer til at virke paa den Maade, at jo mere velhavende en Person er, jo større Sukkerforbrug Talen er om, desto større vil det Tilskud blive, som det ærede Medlem vil give den vedkommende gennem de lave Sukkerpriser. — Dernæst siger det ærede Medlem for at dokumentere, hvilken ful Kapitalistforsvarer jeg er, at Avancen, som Sukkerfabrikkerne have haft, svinder ind til intet for mig og de øvrige Talere, disse store Kapitaler regne vi ikke med, det er ingenting. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at første Gang de store Kapitalopsamlinger ere belyste offentlig, var her i Salen 1907, og det var mig, der gjorde det som Ordfører for Partiet.

Endelig har det ærede Medlem (Hans Nielsen) fundet nogen Fornøjelse i at omtale et Hav af Sukker, der, som det er blevet sagt — jeg ved ikke fra hvilken Side —, kunde vælte ind over os fra Rusland, og det ærede Medlem var, syntes det, nærmest forarget over dette Udtryk. Det er ham selv, som er Ophavsmanden dertil, idet han Sp. 3330 beklager sig over, at der ikke maa udføres mere Sukker fra Rus-